

Handwritten text, possibly a signature or name, appearing as a series of stylized, overlapping loops and curves.

13253

గణపతి విఘ్నేశ్వరుఁ.

గణపతి వివాహము.

ROWJEES PRESS,

ADONI.

గణపతి వివాహము

హాస్యము

బ్రహ్మశ్రీ చిలకమర్తి లక్ష్మీ నరసింహముగారికి పుట్టి పూర్తిను పెండ్లివయసు పట్టికలలో చదివెడిది. వారిగొంధ ములాభ్యుదేయమున యీబాల గోపాలమునకు చిరచిరిచితిములుగాన వారి విషయమై యేమాత్రమైన యుపాధ్యాయుని వసరము. వారికిచ్చుచుండఁ దో కానుకలర్పించిరి. సమస్కరిములు చేసిరి. దీవనలంగిరి. నేనును సమస్కరించు వలెనని తలచివారైత పూర్వకమైన వందనములను మానితిని. కానుకలివ్వవలెనని, నేనై శ్వర్యవంతుడను గాను. యోచించి, యోచించి యొక మార్గము గంటిని. ఆమార్గము నాసమస్కారములనువారకంద చేయును. నేనింతవఱకెప్పటికిని కళంకములేని మహానుభావులను కానలేదు. నే సమస్కరించిన వారందఱలో ప్రతి యొకరి కిని ఒక్కటైన దోషమున్నదని నాకు తెలియును.

వీరిలో నొక కళంకమును గనిపెట్టి నాయభిప్రాయమునకు సరిగాగొప్పవారినిచేసి, వారికళంకమును బావులు చే నాసమస్కారము లందునని తలచితిని. అటుచేయ నిర్ధరించితిని.

వారి యందొక దోషరోపణముచేయుటకై వారిగ్రింధములను భాండాగారమునుండి తీసితిని. ఒకటొకటిగా చూచితిని. అందునాటకములు దృశ్యకావ్యములుగాన నెచదువతలచలేదు, “నవలలు”, “నవీనవలలగు”ట చేపొత్తవగువఱకునిలుచునోలేదోయని భయపడి కొన్నిచదువనుద్యుక్తుడయితిని. ఒకటి తప్పమిగిలిన వన్నియును పేరు చూచినమాత్రముననే త్యజించితిని. పూర్తిగా జదువనిదే దోషరోపణము చేయరాదు.

కర్పూరనుంజరి సువాసనచే నొప్పారినను అగ్గివుల్లకు భయపడి, వారిపోయినది. “సౌందర్యతీలక” యందు, సౌందర్యమునకు తీలకము వన్నె పెట్టినను, “భార్యారూపవతి శత్రువు” నునదిజ్ఞప్తికి తెచ్చుకొని, దానినివదలితిని. బాలుని చిరిత్రముగు రామ చంద్రుని విజయము మనకేల? రాజరత్నము నాబోటి సామాన్యల కందదని దానిని గ్రహించుటకు యత్నించ లేదు అహల్యా బాయిని యుద్ధరంగమందుచూచినతోడనే” “సిగ్గులేఁ (స్త్రి) చిరిత్రమనకేల?” యనిపిపితిని. “గణపతిని” అమూలాగ్రముగ రెండుభాగముల చదిశితిని.

ఈ గ్రంథమహాఘమైనది. సందర్భములకును శైలికిని, హాస్యమునకునుమీదుమిక్కిలిపేరునకునుసరిపోయినది. పురాణమనదగినది. వేర్వేరుమతములకువేర్వేరు పురాణములన్నివి. ఇదిసర్వమతసమ్మత పురాణము. ఇతర పురాణములలో కథానాయకుడొక దేవుడు, లేక తదవతారము; చెప్పెడివాడొక ఋషి, విసడియతడొకరాజు, గ్రంథకర్తమరొకముని. ఇచ్చట

చెప్పినది కథానాయకుడగు గణపతియే, వాసివది కథానాయకునిచే ముఖస్తముగా విన్నకవియే. అందుచేనిదియే శ్రేష్ఠమైనది. ఇతర పురాణములందు తత్తదవతారములనే వర్ణింతురు ఈ పురాణముదటుగాక, గణపతివంశమును, తండ్రితాతల జీవితములు వర్ణించినారు. వారిజీవితముల నిచ్చియుండుటచే నిది సమ్మతగినది. ఆ పురాణములయందు ఋగ్వేదకాలపు యాచార్య వ్యవహారములనే తెలిపినారు. దీనియందీ కాలపు సడవడికలనే దేశభాషయందు గాక మాతృభాషయందు వర్ణించినారు గనుగ నిదే మనకు గ్రాహ్యమైనది. ముఖ్యకారణ మింకొకటి కలదు. అవిదేవతల చరిత్రలు, ఇది వారికన్న యొక్క యక్షర మెక్కువగలిగినభూదేవతలచరిత్రము, గాననిదే శ్రేయస్కరము అన్ని విధముల చాలమంచి గ్రంథము. సవరసభరితము. హాస్య రసప్రధానము.

చంద్రుని కొక మచ్చకలదు. దేవేంద్రుని కొకదోహ రోహణమున్నది. పరమేశ్వరుడు విషముమింగెను, లక్ష్మీవల్ల భుజు నల్లనివాడు, మన్మథుడనగుడు, బహ్మకర్పనలేదు. గణపతి పురాణమందు మాత్రము ఆది మధ్యములలో నాకే కళంకమును వెదకినను చిక్కలేదు. కొనయందు మాత్రము యొక చిన్న యనుమానము వచ్చినది. కథముగియలేదు. కథానాయకుడు పరిగిడి పోయెను. దేవతలవలె యంతర్దానము కాలేదు తర్వాత కథనింత వరకెవరికిని చెప్పలేదని నాయందోళము.

అయినను మన సతసంహముగారు పేరు ప్రఖ్యాతిగాం

చినవైదిక బ్రాహ్మణ శ్రేష్టులై, హిందూమత ధర్మ శాస్త్ర పారంగతులై, కావ్యనాటకాలంకార లక్షణము లందరిజేరిన వాడై ప్రాపంచిక సుఖ దుఃఖాబుధ్ధినీడినవాడై మనగణపతిని, కథానాయకుడగు గణపతిని, పాతిక సంవత్సరములుదాటినగణ పతిని, ఏవృత్తియందుదిగిననుబ్రహ్మస్వరూపిను” యనిపించుకొని సంపాదించుకొని సుఖముగా గ్రనుకు గణపతిని అవివాహితుని జేయుట ధర్మమా? యని, కొందరాశ్చర్యపడుదురు, కొందరు విచారించుదురు, మరి కొందరు మఱియును.

బ్రహ్మశ్రీ నరసింహముగారు గొప్పగంధకర్తలై గణ పతి చెప్పకన్నను తామైనను స్వతహాగావివాహమును పూర్తి చేసి యుండినబాగుండునని కొందరి యభిప్రాయము. వారిటు వాయమికి కొన్ని కారణములున్నవి. గణపతిగారు తమకథను వ్రాయకున్నపక్షమున కొన్ని శాపము లిడియుండిరి. తానుచెప్పి నంత వ్రాసిన నతినికి సంతోషమని తలచియో, యెక్కువ వ్రాసిన గణపతి మరేమి శపించుననిభయము చేతనో తర్వాత నెవ్వరైనను నగపడి యాచుహా పురుషుడు తన ముందు కథనుచెప్పినవ్వుడు మూడవభాగము వ్రాయవచ్చున నెయ్యి కృతవందు పాతకల యసమూఢానమునకు లోబడి వారులిమంటెటతామే వ్రాయకుండుట మంచిదని నిలిపివారు.

గతరాత్రియిటులనే దింతించుచు వెండుజాములు గడచిన పిదప నిద్రాగించితిని నిద్రలోనొకస్వప్నముగంటిని. అందుమన నరసింహముగారు, వర్ణించిన గణపతిగారే ప్రత్యక్షమై వారి

పురాణమును జరివినందుకునన్న దీనిచి. “వివాహభాగమును నే
 జెప్పెనను, మీరు వ్రాయవలెన” నిరి. నేనాశ్చర్యమగుచుండై,
 “నేనెక్కడ, నరసింహముగా రెక్కడ, వారికినినాకునుహస్తిమళ
 కాంతరము, సముద్రబుద్ధువాంతరము, కొండలోగుఱాడవలె
 ఆకారములో చుక్కవలె,” యని యనుకొనునంతలో వారు
 గ్రహించి “అటుగాదు వారికిమరిల తొందర నీయలచలేదు.
 వారువృద్ధులు. సంసారసుఖములనే మరచియుందురు. ఇప్పటికి
 షష్టిపూర్తి, వారివివాహమే జ్ఞప్తయ్యున్నదో లేదో. చిన్నవారు
 వ్రాయుతగినది వివాహభాగము; ఇది నావివాహ విషయమే
 గనుకదీనికాపేరు. రెండుతూరులువిఘ్నములైనను మూడవ
 తూరి నిర్విఘ్నముగా నావివాహము జరిగినది. ఇకమీఁబోటి
 వారు వ్రాసినయడల చిలకమర్తిగారేమియు ననుకొనరు.
 వారికి బాలురపై ప్రేమ, ఆకారణముచేతనే నాబాల్యమునం
 తయు వ్రాసినారు. మీరుతెప్పలు వ్రాసినను వారు తిద్దుదురు
 నేనునీకు నమ్మకమిచ్చెదను. నేనేవారిని మరలవ్రాయుమనుటకు,
 వారినుండి వెడలి వచ్చిమరలవారివద్ద కీపనికిబోవుట మర్యాదగా
 నుండదు. తొందరయిచ్చుటకుకూడ ఇష్టములేదు. మీరేమీ
 కార్యమును చేయవలెనని నాకుచెప్పితి.

చిలకమర్తిగారికే యన్నిశాపములబెట్టిన గణపతికినేను
 భయపడనా? మాటలాడక యొకే తుణమూరకుండి “నరే”
 యనియుప్పకొంటిని. వారుకథనుచెప్పిరి. దానితూచా తప్ప
 కుండ నాకలలోచెప్పినట్లు వ్రాయుచున్నాను.

II

ఇట్లు గణపతి కల్కాణ గృహమునుండి కాలికిబుద్ధిచెప్పి
యదృశ్యుడై ఆయింటిపెరటిలో దాగుకొనెను. ఎంతటిపోలీసు
వారంటైనను బహిర్భూమికి కూర్చున్నంతసేపు మాత్రమేమి
భయములేదుకదా. గణపతి బుద్ధియిటువంటి వాటిలోయన
మానమైనది. దొడ్డిలోకూర్చొని తలుపుమూసెను. రాత్రియూ
యెను. నిద్రవచ్చెను. గణపతి యచటనే రాళ్లపైన పరుండెను.
దానినేతడిల్లుగా భావించెను ఇటులతడుచేసిన కార్యము నిం
దితమని కొందరుతెలియని వారనుకొందరు. మనదేవతల గృ
హములెట్టివో కొంచమాలోచింపుడు. సృష్టికర్తయగు బ్రహ్మ
వాడిపోయిన నూడిపోవు పువ్వుపైనుండును. శ్రీమహావిష్ణువు
సముద్రములో వసించును. ఎప్పుడైనను మునుగవచ్చును లేదా
యేలిజుంగలమో మ్రుంగవచ్చును. ప్రాసాదములుకరవా యత
నికీ? మహేశ్వరుడు పీనుగల బూచ్చికాల్చు స్మశానమందుం
డును. సూర్యభగవానుడు “ఆకాశం గగనం శూన్యమ”ను
చోట గాఢకూడ యుండని గగనమందు నివసించును. ఇక
లోకమును సృష్టబాణములతో జయించు మహాభువి కొంప
తలవపనియేలేదు. భర్తృహరిమహర్షులనడుగుడు. అంతటిత్రిమూ
త్తాదిదేవతలు, పూలమీద నీళ్లమీద స్మశానమందు శూన్య
స్థలములందు నెలవుల ననవరతముచేసికొనగా మన గణపతి
పోలీసు వారంటుకు భయపడి గుండ్రలు పీచు పీచుమని కొట్టు
కొనుచుండ నాలుగుజాములు మాత్రము ప్రతిదినము మను
జుడు పోవకతప్పించు కొనలేని దొడ్డిలో పరుండినట్లు. ఆతని

యన్నవారేతప్పు. రాత్రిపిళ్ళాచముల భయముగనుక నక్కడనే నిద్రించెను. ఆనాడు ఆవకాయగూనకుచేరి నిద్రింపలేదా? బండి పడిపోయినపుడు నిదురించువానికి తెలివివచ్చెనా? ఈనాడు కూడ అదేవిధ. అంతకన్న యెక్కువనిద్ర. ఆరుణోదయముననే లేచి ఇటు అటు ఎవరులేకుండుట చూచి పారిపోయెను. పరుగిడుటయందతడు చిన్నప్పటినుండి పేరుగాంచినవాడు. ఆనాడు ఖరారోహణము చేసిన తరువాత మేనమామచేత చెబ్బలకు వెరచి పారిపోయినట్లు పోలీసు వాని తలచుకొని యంత రెండంతలుగా పరుగిడెను.

ఒకచిన్న పల్లెటూరులో యచట మునుసముకరణాలను చూచి తానుపురాణపు బ్రాహ్మణుడు యాచార్యుల సామగ్రిని స్పృశించుకొనెను. వారితనికొక పుటిబియ్యము, దానికి తగినఇతర నామగ్రి రెండు మూతల పాలు పెరుగునిచ్చిరి. మిగిలిన యన్నముపాత్రలు తోమువాని కగుసనితలచిరి. మనగణపతికి వంట రాదని తలచకూడదు. ఒక సలయూవృత్తి నవలంబించి యొక ఖాబమాత్రము వంటచేసి తిల్లుతిని వచ్చిన మహాన భావుడు. తానుజేసినది తనకు రుచికరముకదా? వారిచ్చిన పద్మామంత్ర యు నొకచూటకేనండి లకోటాకు మెతుకులేకుండ మందునను పాలు పెరుగు మిగిలించక, భోజనముచేసెను. పవ్వుబొట్లవారి పంశీకుడైన గణపతికిది సహజమైనను గ్రామస్తులకు యాశ్చర్యమును కలిగించెను. రాత్రు భోజనానంతరము పురాణమున కేర్పాటు చేయదొడగిరి. సాయంకాలమే మన గణపతి యాయూరలేమి. పురాణమున కీహారేకవలయునా" యనుకొని కాబోలు యతడికికొక పల్లెటూరుబోయెను. పదార్థమిచ్చిన వారి

విషయము మనకెందుక?

యేదోవిధముగా యతడు పాత్రములను విడచి కర్నూలుమండలమును చేరెను. కర్నూలు గొప్పపట్టణమనియు అందు ద్రవ్యార్జనయు, దాసినుండి వివాహముకూడా జరుగునని తలంచెను.

ద్రవ్యార్జన కతచే వృత్తి నవలంబించవలెను? బిచ్చమెత్తి దాలిలను బెడరించెను. నిరక్షర కష్టమైనను, యుపాధ్యాయ పదవిలోనుండి ప్రధానోపాధ్యాయత్వము స్థాపించెను. నాటకమున కృష్ణవేషధారియై హాస్యగాడు, “మాధవామనజేయూర” నియుడుగ ”మనదిమందొల్లిగాదట్రా, తెలియనివానివలెనడిగెదవని” నిమిష పటముగా చెప్పెను. వంటలవ్వడై, సలపాకభీమ పాకములకు సరిగా గణపతిపాకమును కనిపెట్టెను. కోడిని పెంచి పందెములో ద్రవ్యమార్జించ వలెనని ప్రయత్నము చేసెను.

“యత్నేనైతేయదినసిద్ధ్యై తికో త్రిదోషః”

ఇవన్నియు నతనికి మరలనచ్చలేదు. క్రొత్తవృత్తిలో దిగవలెనని తలంచెను. వివిధవృత్తులనాలోచించెను. వర్తకు లితరజాతులకన్న ధనవంతులని తెలిసికొని వ్యాపారముచేయు నున్మ్యక్తుడయ్యెను. చిన్నపుడు తనతోడిబాలురలో వర్తకుల బాలురవద్ద చాల డబ్బుండట చూచియుండెను. వ్యాపారమున నందరికిని మోసముచేసి లాభముయెక్కువగాచేసికొని ద్రవ్యమార్జించి వివాహముచేసికొనవచ్చునని తలచెను. వ్యాపారము చేయవలసన్నను కలువటకొంచెముడబ్బుకావలెను.

III

అపైర్వనములమునకు చేరినవాడగుటచే, తనది, పరులది యనుభేదములేక, హస్తలాఘవము గలవాడగుటచే, చిన్న చిన్న పాత్రోలు మొదలగునవెనరయిన యింటిబయటనుంచి నవ్వుడు దొంగతనముచేసి, మరలవాటిని ఇంకొక బజారున విక్రయించి కొంతపైకమును సంపాదించి, మంచికోటు, మేతోల్లు, కండువాదోవతులు సంపాదించుకొనెను. తనకుశక్రమహర్షివచ్చిన దనుకొనెను.

ఇంతలోస్వాపారముకూడా మొదలుపెట్టెను? కర్నూలులోకోడి గ్రుడ్లను ముత్యచేయుట ముఖ్యవ్యాపారము. మన గణపతి కొంతదీక్షతో స్నేహముచేసికొని బొంబాయిలో గ్రుడ్లను కొనువారి పిల్లలను అకొన్నిటిని సేకరించుకొని గ్రుడ్లబుట్టలను వారికిపంపుటకై, అక్కడినుండి తానుపంపబడినాడనిచెప్పి, బుట్టల నెగుమతిచేసెను. బొంబాయినుండి తనకువచ్చిన పైకమును తానేతీసుకొని అమ్మినవారికియ్యక కొన్ని సెలలుగడిపెను. పెద్దమనిషికదా, ఇచ్చునులేమ్యనుకొనివారూరు కుండిరి.

యెవరైనను, కోడిగ్రుడ్లనమ్మపచ్చునా, బ్రాహ్మణులనే మీర" నియడిగినపుడు, గణపతి, "దానికేముట్టి. వ్యాపారి ముచేయుటకు గ్రుడ్లని సేమి, తోల్లన సేమి? గ్రుడ్లకు సంతాన రత్నములనిపేరు. అవిపొడుగుగమునాపు ప్రాణములేను. కుమార కూరగాయలతోసమానము. వాటినితిన్ననులేప్పులేదు. పక్షి మునుండిచెట్లగును, అండమునుండి పక్షియగును. అదిగాక

తెల్లగానుండును గనక శ్రేష్టమైనది కానుభవములు తెలుపు, బలా
వలము తెలుపు, ఉచ్చైశైవము తెలుపు, సున్నము తెలుపు, చక్ర
ముచామరము కోడిగుడ్డు అన్నియు తెలుపే దీనివ్యాపారము
తప్పా? "యనివాక్పటుత్వముచే యాక్షేపించినవారి నణచును
ఇంకనుకావలెనన్న, వారిని నిందించును.

వ్యాపారముచేయుచు రెండుమూడుమాసములు గడ
పెను. నుమారు రెండువందల రూప్యములు సరకమ్మినవానికి
పైకమివ్వక తానార్జినటులెలచినను, పూటకూలకర్వుల కెబది
రూపాయలుతగిలెను. సరకువిక్రయించినవారి తగాదాయెక్కు
వాయెను. వారికనుమానములుట్టిడబ్బివ్వమనియొకదినము గణ
పతిని నిర్బంధించిరి గణపతియందులొ నిరుపదిరూప్యము
దాచికొని మిగతపైకమిచ్చి, "ఇదేనావద్దనున్నది" యనిచె
ప్పెను. "వీనినుండి యెక్కువతీసుకొనుటకు, వీనికేమి, ఇల్లా,
వాకిలా" యనికొనుచువారు వచ్చినదాకే సంతోషపడి తమ
గ్రహములు మంచివనియొనుకొనిరి. పంచాయతీకిపోక కోర్టుకే
క్కక, ఇంతమాత్రము వచ్చెగదా. గణపతియు "ఇంతేచా
లును, దెబ్బలుతినక, పోలీసువారి చేతిలోపడక బ్రతికితిని.
శుక్రమహర్దశా ప్రభావమిది" యనుకొనెను.

ఇప్పటికి గణపతి యన్నివృత్తులలోను దిగినవాడాయెను
యేవృత్తియందును యతనికి సంపాదనకాలేదు. అన్నివృత్తులు
కాగావైద్యము చేయలేదని చదువరులనుకొనరాదు. ఒకతూరి
కుక్కులులోవుండినపుడొక నాహుకారి బిడ్డకుజ్వరము వచ్చి

నవుడు తానువైద్యుడని మనగలవతి వసనాభి ముందుగా
 'నిచ్చెను అబిడ్డతని మానోతో ప్రాణశాంతినిబొందెను. ఇంటి
 వారితనినితిట్టగా, 'ఉష్టం ఉష్టేనశీతలం, అన్నరుపెద్దలు, ఇది
 విష జ్వరము అందుకువసనాభి ఇచ్చినాను. విషమునకు విష
 మేమందు. నాకు తెలియదా, మీరునుంచివారే, వైద్యుని కే
 మందులునేర్చెదరా, ఇదిగోచూడండి నావస్తయెన్నిమందులు
 న్నవో" యనిగొన్నిటినిచూపి "ఇదిపాతాళమృత్తి కాలేవ్యాము
 దీనిని మాభావిలోదిగి తెచ్చిపుటము బెట్టినాను." ఇంకొకటి
 చూపి "ఇదిపాదరక్షాలేవ్యాము, దీనినినడచుచు చేయగలి
 గునంతటివాడను" అనిచెప్పెను. వీటిలోవొకటి, భావిలోమన్న
 ఇంకొకటిచెప్పలదుమ్ము. ఇంకనులేదు "ఇది విషజ్వరములకు
 కాదు, విషజాడ్యములకు విషమేనుండ. ఈకమి తెలియును.
 పోనియ్యండి, పైకమునాకియ్యండి, నామందుకాబట్టిక
 పోతే, వద్దనరాదా, కావలసినవాండ్లుకూడా నేనప్రియోజనకరని
 వైద్యమురాదనిజెప్పకండి; మీబిడ్డకింకమందివ్వనండి" యని
 వారిచ్చినంత పైకమిప్పించుకొనిపోయెను. వైద్యమందితడు
 చూడగనే రోగశాంతిని బొందుమాత్రలను చేసినాడనిచెప్పు
 చుండును. అమందు బలము తనకు తెలిసి కాబోలు నతడెవ్వ
 రికిని ప్రయోగింపలేదు. చనిపోయిన రోగినిచూచి తానుమం
 దిచ్చియుండినయెడల వై రాగ్యము మాట్లాడును; ఇంకొకరి
 కిచ్చినయెడల వైద్యునికి తెలియక తప్పమందిచ్చి చంపినవాడ
 నను. ఇటువంటి వాదనలోమంగళావతి కర్మకాండబాలమియ్య
 వలెను.

కర్నూలులోనుండినవుడు సంఘములో చర్చలుజరుగునవుడు

మనగణపతి, విధవావివాహముల విషయము వినుచుండెను. ధర్మ శాస్త్రమేమో, విధవావివాహము చేయవచ్చునా, కూడదా, యనిమనగణపతికి తెలియదు. ఆతనికి వసరములేదు. ఆతనికి చర్చలు వినుటవలన జీవితసాధల్యము గలిగినట్టాయెను. ఏలయన సతడిట్లాలోచించెను, విధవనువివాహమాడిన యెడలనేను సొమ్ము పెట్టనక్కరలేదు. ఏలయన, మొదటిమగడు పెట్టినసొత్తుండును. ఆవిధవా సొమ్ముంచుకొనునాసరి, పెట్టుకొనుటకిష్టములేకుండునా, నాకేలాధము. ఆసొత్తునా కేవచ్చును. రెండవది, పెండ్లిఖర్చులులేవు. మొదట పెండ్లికై తలదండ్రిలు ఖర్చుపెట్టి యుందురుగాన, నీపెండ్లికి ఖర్చుచేయరు. ఒక వేళతలిదండ్రిలే లేకున్ననాకు విచారమేలేదు. నాకుకూడ ఖర్చులేదు. ఊరేగింపు మొదలయినవన్నియు జరిగినవి. వధువుకుకూడ జరిగియుండవలెను. అన్నికారణములకన్నా నెక్కువయినది. పిల్ల ఎదిగియుండుటచే తత్పరిమేలిపేకి ముజరపుకొనవచ్చును. సంసారము మొదలు పెట్టవచ్చును. ఈచిన్నపిల్ల వేధవలనుచేసికొని ఎన్నాళ్లని గోరీదగ్గరనక్క గాచుకొన్నట్లు పడియుండవలెను. అనియాలోచించివిధవా వివాహమునకు నిశ్చయించెను. ద్రీవ్యములేనివానికిదే శ్రేయస్కరము. చుబుద్ధితానే మెచ్చుకొనెను. కొండఃతనియింటికి తల్లిదండ్రీశ్రాద్ధాలమున భోజనమునకు రాకపోవచ్చును. వారుబ్రతియుండగనే వారిశ్రాద్ధములు పెట్టియుండెను. గనుక యాయాలోచన నిష్ఫలవసరములేదు. బ్రాహ్మణుల యవుసరమంతకులేదు.

IV

తక్షణమే గణపతి విధవావివాహములకు వేరుబాం దిన బెంగళూరికి పోయెను. ఆయూరిలో కన్యావర సమ్మేళన సమాజమునకు వెళ్లి, యచట మేనేజరుగారినిచూచి “అయ్యా, విధవరాలిని వివాహమాడవలెనని వచ్చినా” ననెను.

పాపము, మనగణపతికి గృహమందు విధవావివాహము లకై పాటుపడరని తెలియదు.

ఆయినన, ఆమేనేజరు తన యంతరంగములో నప్పు కొని, ఇతనినివేళాకోళము చేయ నెంచి “విధవరాలుకావలెనా? ” యనియడిగెను “అవును”

“యెన్నే జ్ఞది?”

“చూడండి—నాకీకు జోడగనుండుటకు”

“మిస్థితి యెమాత్రము?”

“నేను సంసారముచేయగలను ఐశ్వర్యమెందుకు? వెంటవచ్చు నా? భార్యాభర్తలు బాగుండినచాలును”

“ఒకవిధవరాలున్నది; ఇరువచ్చేడ్లు, చూచెదరా?”

“మీమనసుకు వచ్చినరే”

అంతలో యకన్యాత్తుగా యాత్రోవలో నొకచిన్నవిధ వపోవుచుండుటగాంచి, యామేనేజరు, కిటికిలోనుండి గణప తికి చూపి “ఆమెబాగున్నదా?” యనెను.

“అబ్బే! బోడిముండే?” యనిగణపతి యాశ్చర్యపడెను. మేనేజరు తెలియనటునటించి “మీరునకేసికిగానువచ్చినారా? ” యనెను.

“అవునండి—ఆ దేవుల వెంట కలులేవు, నల్లచీర లేకు
కురూపి కై నాకురులే శృంగార” మన్నారు పెద్దలు అనెను.
మేనేడరుగారు హాస్యమును పెంచుచు “కాదండి—తల వెండు”
కలు లేనియడల యువయోగము లెక్కువ—మీకుపసుపు,
నూనె, సీకాయఖిచ్చలేదు. పిసకపట్టదు. వాసనరాదు. శు
భ్రముగానున్నగానుండును. కురూపి కై నాకురులే శృంగారమని”
ఘోషిస్తాను, మనయాడువారు తల దువ్వుకొనడము, వాసననూ
నెలుపూసుకొనడములోనే పొద్దుగడపి యింటిలోపనిపాటలు
చేయరండి. మీ రాలోచనచేయండి.” “అవునండి! నిజమే”

“మనవారికి తెలియదండి కొత్త పద్ధతి నవలంబిం
చుటకు వెరతురు. బోడిముండను చేసికొనుటకు కారణములేక
నే భయపడుదురు. మేము పెద్దవాడైనాము. మీబోటివారు సం
ఘసంస్కరణముచేసిపట్టుకును. మీదుమిక్కిలి యెక్కువ
యోగము లున్నవి”

“మఱికొన్ని చెప్పండి”

“యెరచీరలు నల్లచీరలన్న ధరతక్కువ, వీరితరులక
న్న త్వరలో చీరలుకట్టుదురు. మనప్రాతపద్ధతి ప్రకారము
చీరకట్టు కొనువారు గోచిపెట్టుకొనునంతలో వానగాలివ
చ్చును. యెడరికోఆడువారి ఆడంబరముచే తైలుతప్పును.
నవీనపద్ధతిప్రకారము గోచిపెట్టరు. ఆయాచారము బోడిముం
డలకే. స్నానము చేయవలెనన్న మనవారికి గొప్పచిక్కు.
రవికే విప్పవలెను. వీరికి రవికేయాచారమేలేదు. మెడలో
దారముతెట్టుకొనదు. విశేషముగా యాచారములు పెట్టుకొ
నినంత మనకేకప్రము, నష్టము. భోజమునందుకూడా వీరే

“మేలు” “అదెట్లు”

“మీకు తెలియదా? భోజనముయొకపూసే, రెడ వపూట కొందరుమాత్రము కలిగినవారు ఫలహారముచే తురు. మీబోటివారిభార్య విధవకు ఫలహారమునకేమికో రత? మీవిధవను మహారాణిలా గుంచగలరు.

“నరే”

“ఇంతేకాదు వీరిని వివాహమాడినయెడల సంసారము, రహస్యముగా నుండును! నిశ్శబ్దం బహుచ్యతే అన్నాడు వెనుకటికి

“యెట్లు?”

విధవలకు ముక్కునపుడక, చెవులోకమ్మలు, కాళ్ళ కందెలు, నడుమడాటు, యేమియులేదు. నడచినయెడల నిశ్శబ్దం మనవారన్ననో గల్లుగల్లుమని బోగమని నాట్యమాడి నట్లుండును. సంతలో జై సికల్ గంట వాయించినట్లుండును.

యెక్కడనో చూచువాడుకూడా నీశబ్దముచే యాక ర్షించబడి తిరిగిచూచును. విధవశబ్దముచేయుదు. యెవరు చూడడు. వాత్సల్యమునకు భంగములేదు. ఏచరిత్రము లో దీగినను మీరు మీభార్య నిశ్శబ్దముగా నుండవచ్చును. మీకుమంచిది, ఇతరులకు మంచిది”

“వీరు పత్రివతలెట్లుగుదురు?”

“అయ్యో? వాత్సల్యమునకేమి? అంగారువలె న్వచ్చమే వీరుబహుపత్రివతలు. ఒకమగని పోగొట్టుకొని యే డ్చియుండురుగన, విధవలకు భర్తలపైచాలప్రేమ. ఇంకా కావలనన్న నూటపదహారు గుణములనివ్వగలను. వెప్పటకు,

తినుటకు నీకునుమోపికయుండవలెను. వేయేల. చేసికొని నుఖపడవలెను, నాయుపదేశము ప్రభావము అప్పుడు తెలియు యును చూడండ.”

మీరు చెప్పినది నచ్చినదికాని, ఇతరులుచాలమంది చేసికొనలేదే అనియాలోచన.

“చెప్పితినే, మనవారికితరులతోవలెప్పిన నేమందురో యును భయము పిరికితనమేనండీ. అంతస్వతంత్రముగా నుండిన మనికెప్పుడో స్వరాజ్యము వచ్చియుండును. భయపడితాము దుంకరు, ఒకరినిదుంకనివ్వరు.”

“మీవంటిగొప్పవారు చిక్కినందుకు నాయదుర్జ్ఞమే మన చెప్పుడును. మీరు నాయజ్ఞానమును పారదోలినారు. మీరు చెప్పినట్లుచేసెదను. మీరుచెప్పిన విధవనేచేసికొంటును మీరే వివాహము చేయించవలెను. ప్రకృతము ఖర్చులకేమి యు తేలేదు.

“ఖర్చులక్కరలేదు. విధవపెండ్లికి కర్పతా?”

“సరే మీరే యేర్పాటు చేయండి—మన గణపతికి వివాహమైనదనినచాలు. విధవయైననుసరే, అందులో రూప మెట్లున్నను సరే. గుణములు నడవడిక మగనియాధీన మని తెలియును “భార్యతప్ప మగనిది” యనిపెద్దలమాట.

మేనేజరుగారు విషయమింత దూరమువచ్చునని తలచ లేదు. విధిలేదు. తానేజేయవలసివచ్చెను. ఒకవర్తకునింటి చిన్న విధవరాలినితెచ్చి వివాహముజరపిరి. వివాహమనగా పూల హారములువేసికొనుట. తర్వాత గణపతికి కోమటిబోడి దనితెలియగా “వ్యాపారమునకు పనికివచ్చున”ని సంత సించెను.

గణపతిగారు కథ నిక్కడికి చెప్పగానే గస్తీతిరుగు పోలి నువ్వాని యీలవినబడెను. నృష్టభంగమాయెను. గణపతి గారు వారినంసార విషయమేమైన చెప్పదురేమో యేనికుతూహలపడితిని. వారుమరలరాలేదు. చెప్పలేదు. నాయదృష్టమో, గణపతి దురదృష్టమో యనుకొంటిని. అయినను వారి ముందుచెప్పినట్లు వివాహముముగిసెను వారికోరికే తుడరెను. గణపతిగారు తదనంతర కథను నాకెప్పుడైన మరల చెప్పిన వ్రాసెదను. లేదా, యెవరికైనను స్వప్నములో కనబడిగాని ఇంకేవిధముగా గాని, చెప్పినప్పుడువ్రాసిన, చదువుటకు సంతసించెదను.

గణపతికి వివాహమెక్కడిదని కొందరికి యనుమానముకలుగవచ్చును. మా గణపతికి తగినవివాహమే అయినది. సంకోచమున కాస్పదమేలేదు. తెలియనివారుమాత్రము వారిష్టము వచ్చినట్లుచెప్పవచ్చును. బుద్ధిమంతులు మా గణపతి చరిత్రము నాక్షేపించరు. అక్షేపించువారు గణపతి శాపములకు బద్ధులు.

ఈవివాహము సీతాకళ్యాణమునకన్న, దమయంతీ స్వయంవరములకన్న, కుష్మిణీ పరిణయమునకన్న, శ్రేష్టమైనది. దీని చదువనివారికి కొన్ని శాపములను. గణపతిగారే పెట్టి యున్నారనిగాన, శాపములు తగులకుండుటకైన, దీనినందరు చదువుదురు, లేకవినెదరు గాక. ఈకాలమున సంతానైశ్వర్యాయురారోగ్యములెక్కువగాకున్న మానె, మా గణపతి శాపములు తప్పిన చాలును. (తం. అ)

మాస్వంత ప్రచురములు

పిల్లల కథలు:—

1 డం డం దేవుడు

11 పులియా! ఎలుకా!

జీమూతి వాహన చరిత్ర

కర్నూలు జిల్లా చరిత్రకథలు

తంత్ర సారపు

ఐదుశుక్రి వారద హాడు

దివిసి హాడు

బీగర హాడు

బల్లారి జిల్లా శ్రామిక్షేత్రగతు

టీకాచార్యుర చరిత్ర

చిప్పగిరి విజయరాయర చరిత్ర

చేళిన హాడు

అచ్చులో నున్నది (మూడరహస్యములు)

